

Ինչ ճուր եկեք, ընդ որ հոգևածներ և բեռնավորվածներ...

Մատթեոս 11:28

ԲԱՐԻ ԼՈՒՐ

Հուլիս, 2018թ.

№7 (102)

Հուլիս 1 տեսնում 2009թ. խախիս

ՄԵՐԳԵՅ ԳԱԼՈՒՄՏԻ ԿԵՎՈՐԿՈՎ

ՀԻՍՈՒՍԸ ԿԱՆՉՈՒՄ Է ՔԵՉ

**ՀԱՅՐ ԱՍՏԾՈՒ ԿԱՄՔՆ ՈՒ
ՄԵՐ ՀԱՎԱՏՔԸ**

ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

**ԲԱՐԻ
ԼՈՒՐ**

ԱՄՍԱԳԻՐ

Հայիս, 2018թ. №7 (102)

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՔ

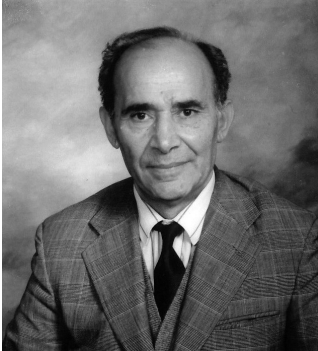
Սերգեյ Գալուստի Կևորկով.....	1
Գևորգ Բարուջյան Հիսուսը կանչում է քեզ.....	4
Հայկ Ամիրբեկյան Հայր Աստծու կամքն ու մեր հավատը.....	5
Անձնասիրության ճահիճը.....	9
Գրիգորի Գոնչարուկի վկայությունը.....	10
Թմրամոլները նույնպես կարող են ապաշխարել ու գնալ դրախտ.....	13

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք աղորել, որ քերթի միջոցով տարածվի Ավետարանի Բարի Լույսն ու ցանկեն ճշմարտության սերմերը, որպեսզի մարդիկ դառնան Աստծուն և հավիտենական կյանք ունենան:

Թերթի վերաբերյալ ձեր առաջարկություններն ու վկայությունները կարող եք ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները:

Հեռ.՝ 093-532-526, 093-954-930, էլ.փոստ՝ bari_lur_09@rambler.ru

ՍԵՐԳԵՅ ԳԱԼՈՒՍՏԻ ԿԵՎՈՐԿՈՎ

Սերգեյ Գալուստի Կևորկովը (ԱՀՔՄԵ եպիսկոպոս) ծնվել է 1931թ. Կրասնոդարի երկրամասի Արմավիր քաղաքում, առաքելական հավատքի հետևորդ հասարակ արհեստավորի ընտանիքում:

1944թ. ընդունում է Քրիստոսին որպես անձնական Փրկիչ ու սկսում հաճախել հավատացյալների հավաքույքներին: Հավատքի համար նա բազմիցս հալածվում է թե՛ ընտանիքում ու թե՛ դպրոցում: 1949թ. ընդունվում է Դմեայրոպետրովսկի Լեռնային ինստիտուտ և սկսում հաճախել այնտեղի ԱՀՔ եկեղեցի, որը նրա համար դառնում է հոգևոր դաստիարակության բարձրագույն դպրոց: Դմեայրոպետրովսկում եղած ժամանակ Սերգեյ եղբայրը բավական լիարժեք պատկերացում է կազմում Ռուսաստանի և Ուկրաինայի ԱՀՔ եկեղեցիների գործունեության մասին: Ուկրաինան Տիրոջ գործունեության առաջնային ճակատում էր: Այն-

տեղ նա ծանոթանում է հավատքի իսկական հերոսների, հիմնադիր մշակների և ԱՀՔ եղբայրության առաջավոր եղբայրների հետ, որոնք գոհում էին իրենց ողջ կյանքը և բանտեր էին գնում՝ թողնելով մեզ Սուրբ Գրքի վրա հիմնված Վարդապետությունը: Նրանք իրենց օրինակով ցույց տվեցին, թե ինչպես պետք է հավատալ, սիրել, ինչպես պետք է սուրբ ապրել, անխոնջ տքնել, տառապել ու խիզախորեն մահանալ Ավետարանի հավատքը տարածելու համար: Նրանք մեծ դեր խաղացին Սուրբ Հոգու մկրտության վարդապետությունը տարածելու գործում, ինչը արթնացրեց ոչ միայն Օդեսան, Դմեայրոպետրովսկն ու Կիևը, այլև ողջ Ռուսաստանն ու Խորհրդային Միությունը:

Շնորհիվ լցված լինելով՝ առ Աստված ունեցած հավատքի մասին Սերգեյ եղբայրը բազմիցս վկայում է կուրսընկերներին, ինչն էլ դառնում է ինստիտուտում խիստ ճնշումների և իշխանության կողմից բազմիցս հետապնդումների պատճառ:

1950թ. սեպտեմբերին գիշերով նա հայտնություն է ստանում՝ թողնել Դմեայրոպետրովսկն ու գնալ Լենինգրադ: Հյուսիսային մայրաքաղաքում գտնվելու ժամանակամիջոցում ընդունվում է Լենինգրադի տեխնոլոգիական ինստիտուտ և հաջողությամբ ավարտում այն: Ուսանողական տարիներին ժամանակի մեծ մասը նա հատ-

Հուլիս, 2018թ., N 7 (102)

կացնում էր Սուրբ Հոգու մկրտության մասին Ավետարանի վարդապետությունը Աստծու ժողովրդի մեջ տարածելու հոգևոր գործին: Դա մեծ օրհնություն եղավ Լենինգրադի և տարածաշրջանի տեղական եկեղեցիների վերականգնման, կառուցման ու հաստատման գործում:

1954թ., ինստիտուտն ավարտելուց հետո, Սուրբ Հոգու հայտնությամբ եղբայրը գնում է Տալլին, որտեղ մասնակցում է հոգևոր այն մեծ գործին, որն ընթանում էր ինչպես Էստոնիայիում, այնպես էլ Լատվիայում ու Լիտվայում: Դա նշանակալի դեր է խաղում Տալլին, Պյարնու, Մաարիու և Ռիգա քաղաքների եկեղեցիների կազմավորման գործում:

Եվ ամենուր, որտեղ Սերգեյ եղբայրն իր գործն է սկսում, նա ղեկավարվում է Սուրբ Հոգու հայտնությամբ: Աստված նրան օգտագործում էր տարբեր վայրերում եկեղեցիների առողջացման ու հոգևոր արթնության համար: Այդ ընթացքում նա բազմիցս հարցաքննվում ու հետապնդվում է ՊԱԿ-ի կողմից, նրան հեռացնում են աշխատանքից, բայց Աստված պահում է նրան Հայաստանի արթնության համար:

1959թ. Սուրբ Հոգու հայտնության միջոցով պատգամ ստանալով՝ գալիս է Հայաստան, որտեղ հոգևոր գործ և ծառայություն է սկսում հայ ժողովրդի մեջ՝ նպատակ ունենալով Հայաստանում հիմնել Սուրբ Հոգով մկրտված ԱՀԲ եկեղեցի: Տերը Սերգեյ եղբորն այսպիսի վկայություն էր տվել. «Ինչպես որ Սուրբ Հոգու մկրտության մասին Ավետարանի վարդապետությունը քարոզեցիր Լենինգրադում, Տալլինում

ու Ռիգայում, այնպես էլ քարոզիր Երևանում»:

Եղբայրը Տիրոջից հայտնություն էր ունեցել, որ Հայաստանում մեծ արթնություն է սպասվում: Սուրբ Հոգու կրակը մի տնից մյուսն է անցնում, մի քաղաքից՝ մյուսը: Աստծու Խոսքը մեծ գործությամբ սկսում է տարածվել ամբողջ Հայաստանում՝ գյուղերում ու փոքր քաղաքներում, շատ անհավատներ դարձի են գալիս ու միանում եկեղեցուն: 1960թ. եկեղեցիներ կային Լենինականում ու Կիրովականում: Թերթերում հայտնվում են հողավածներ հետևյալ վերնագրով. «Հոգեսպանները մեր մեջ»: Աշխատանքի վայրում սկսվում են հետապնդումներ, սպառնալիքներ, բայց այդուհանդերձ Աստված պահում էր Իր ժողովրդին: Սերգեյ եղբորը կանչում էին ՊԱԿ, հետաքննություն էր սկսվում, բայց Աստված ուժ և իմաստություն էր տալիս:

1968թ. սեպտեմբերին Սերգեյ եղբայրն ամուսնանում է Սարգսյան Հայկանուրիստ քրոջ հետ: Տերը նրանց պարգևում է 2 որդի և 3 դուստր. նաև 13 թոռ:

Եվ ահա գալիս է ժամանակը, երբ ոչ միայն Երևանում, այլև Հայաստանի այլ քաղաքներում ու շրջաններում Տերն սկսում է եկեղեցիներ հաստատել:

Երկրաշարժի և Հայաստանի շրջափակման տարիներին, երբ հայ ժողովուրդը դժվարին օրեր էր ապրում, Սերգեյ եղբայրն ակտիվորեն ընդգրկվում է թշվառ, քաղցած ու տառապանքի մատնված մարդկանց օգնության կազմակերպման աշխատանքներում: Այսպես նրա մասնակցությամբ կազմակերպվում է հումանիտար օգնություն ցուցաբերելու գործը ոչ միայն

Հայաստանում, այլև Արցախում: Այս առիթով հատկապես անհրաժեշտ է նշել նրա համատեղ գործունեությունն իր մտերիմ ընկեր և հավատարիմ սպասավոր եղբայրներ Յանգեն Գուգոյի և Ալեքսանդր Կոնրադիի հետ: Վերջինս այդ ժամանակ Գերմանիայում ղեկավարում էր քրիստոնեական բարեգործական «Ստեփանոս» միությունը: Գերմանիայի եկեղեցիներն, ի դեմս այդ միության, բազմիցս անգնահատելի օգնություն են ցուցաբերել ցրտի ու սովի մատնված Աստծու ժողովրդին: Մի անգամ որոշում է կայացվում հումանիտար օգնությունն ուղարկել մեծ բեռնատար ավտոմեքենաներով: Դա դժվարին որոշում էր, քանի որ ճանապարհին անցնում էր Կովկասյան լեռնաշղթայով, որը ձմռանը դժվարանցանելի էր, իսկ ճանապարհի որոշ հատվածներում ռազմական գործողություններ էին ընթանում, և գործում էին զինված հանցավոր խմբեր: Այնուամենայնիվ, չնայած կյանքին սպառնացող մեծ վտանգին, Հայաստան է հասցվում բավական մեծ քանակությամբ սննդամթերք:

Մերգեյ եղբայրն իր ծառայության մեջ հատուկ ուշադրություն էր դարձնում Արցախում Ավետարանը տարածելու հարցին: Ռազմական գործողությունների ծանր տարիներին նա բազմիցս այցելում էր Արցախի բնակավայրեր ու հոսպիտալներ, հումանիտար օգնություն հասցնում այնտեղ և Ավետարանը տարածում:

Ավետարանչության գործին նվիրված մարդ լինելով՝ նա պատրաստ էր Աստծու Խոսքը տարածելու նաև Հայաստանի սահմաններից դուրս: Այս-

պես, 2005թ., Սուրբ Հոգուց առաջնորդվելով, նա սկսում է գործել քաքար և բաշկիր ժողովուրդների մեջ:

Եվ կատարելով այս բոլոր ծառայությունները՝ նա մեջբերում էր Սուրբ Գրքից. «Մենք անսպիտակ ծառաներ ենք, քանզի զայն որ սպարավան էինք ընկելու՝ ըրինք» (Դուկաս 17:10):

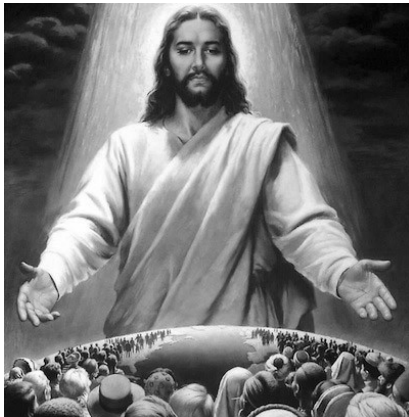
Նրա մեծ ցանկությունն էր եկեղեցու սրբությունն ու ԱՀԶՄԵ եղբայրության միաբանությունը, որի համար նա բազմիցս աղոթում էր և ժողովրդին ու սպասավորներին հորդորում ամուր բռնել ողջամիտ վարդապետությունը (Բ Տիմ. 1:13):

2018թ. հունիսի 30-ի երեկոյան Մերգեյ եղբայրը, տալով վերջին հորդորները, տեղափոխվեց հավիտենություն: Նրա վերջին խոսքերը հետևյալն էին. «Հաստատո՛ւն մնացեք Տիրոջ հավատքի մեջ, և Աստված ցույց կտա Իր գործությունը»:

Մենք բոլորս սգում ենք ու ցավում, որ այժմ մեզ հետ չէ մեր բանկազին հովիվն ու խրատատուն: Բայց կա Տիրոջ խոստումը, որ բոլոր սուրբերը Քրիստոսի հետ հավիտյան միասին կլինեն երկնքում:

ՀԻՍՈՒՍԸ ԿԱՆՉՈՒՄ Է ՔԵՋ

Սիրելիներ, ես՝ լինելով ավելի տարիքով եղբայր, սրտի ցավով եմ նայում ժողովրդին, բանի որ տեսնում եմ, թե ինչպես է ժողովուրդն օրեցօր խորանում մեղքի մեջ: Ես նկատում եմ, որ շատացել են երիտասարդների մահերը: Մեր երիտասարդության օրերին նման բան չէր նկատվում, երիտասարդի մահ շատ հազվադեպ էինք լսում: Ի՞նչն է այդ ամենի պատճառը: Այսօր մարդիկ հեռացել են Ավետարանից և ավելի են մոտեցել աշխարհին ու մեղքին: Եվ հենց մեղքն էլ հանդիսանում է մարդկանց մահվան պատճառը, մեղքն է մարդկանց դժբախտությունների ու հիվանդությունների պատճառը: Այդ վիճակից դուրս գալու միայն մեկ ճանապարհ կա, և դա Հիսուսն է:

Հիսուսը կանչում է մարդկանց. «Եկեք Ինձ մոտ, բոլոր հոգնածներ ու բեռնավորվածներ, և ես ձեզ պիտի հանգչեցնեմ» Մատթ. 11:28:

Աստված մեզ փրկելու համար Իր միաձին Որդուն է տվել: Եվ դու, սիրելի՛ անմահ հոգի, ով էլ լինես՝ բույր, թե եղբայր, երիտասարդ, թե ծեր, Հիսուսին ընդունի՛ր կյանքիդ մեջ, Նրա անունը կանչի՛ր, մի՛ նայիր քո վիճակին, անսխալ ոչ որ չկա, անսխալ միայն Աստված է:

Սիրելիներ, կան դեպքեր, երբ մարդը չի կարող անկեղծանալ ո՛չ կնոջ, ո՛չ ամուսնու, ո՛չ հոր և ո՛չ էլ մոր հետ: Բայց կա մեկը՝ Հիսուսը, Աստծու Որդին, որ խաչվեց մեր մեղքերի համար: Դու կարող ես Նրան խոստովանել քո վիճակը, Նրան պատմել քո մեղքերը և ներում խնդրել: Նա կների քեզ, դու կստանաս մեղքերի բողոքություն, քո վրայից կվերցվի մեղքի ամբողջ ծանրությունը:

Երբ մարդու կյանքում մեղքերի բողոքություն է լինում, դրանից անմիջապես հետո մոտենում է բժշկությունը: Սիրելիներ, Աստծու մոտ անկարելի բան չկա, կանչեք Նրան, դիմեք Նրան: Հիսուս նշանակում է Փրկիչ: Նա ողջ մարդկության Փրկիչն է և բոլորին հրավիրում է Ավետարանին հավատալու: Աստծու Խոսքն է, որ

մարդուն ազատում է ամեն տեսակի կապանքներից, չէ՞ որ մենք երկիր ենք եկել Աստծու կամքով և պանդուխտ ենք այս երկրի վրա: Կգա մի օր, որ Աստծու հրամանով մեր կյանքը մեզմից կվերցվի: Եվ քանի դեռ այդ օրը չի եկել, դուք դեռ ունեք ժամանակ, և այդ ժամանակը հիմա է, երբ Հիսուսը կանչում է դեպի Իրեն, և ամեն Իրեն ընդունողը կունենա

հավիտենական կյանք, և ինչպիսի մեղք էլ գործած լինի, կներվի: Նրա մոտ շատ ու քիչ մեղավոր չկա, Նա ներում է բոլորի մեղքերը: Աստծու Որդին սիրում է մարդկանց, Նա ողջ մարդկության համար Իր կյանքն է դրել: Թող Տերը օրհնի բոլորիս, սիրելիներ: Ամեն:

Փետրվարի 2-ին, 2018 թ.

ՀԱՅՐ ԱՍՏԾՈՒ ԿԱՄՔՆ ՈՒ ՄԵՐ ՀԱՎԱՏՔԸ

«Այն ամենը զոր Հայրը ինձի կու տայ, ինձի պիտի զայ, և ան որ ինձի կու տայ, բնաւ դուրս պիտի չհաննէ: Վասն զի ես երկիրքէն իջայ՝ ոչ թէ իմ կամքս ընելու, հապա անոր կամքը՝ որ զիս դրկեց: Եւ զիս դրկող Հօրը կամքը այս է որ այն ամենը զոր ինք ինձի տուաւ, չկորսնցնեմ անկէ, հապա անոր յարութիւն առնել տամ վերջին օրը: Բանգի զիս դրկողին կամքը այս է, որ այն ամենը որ կը տեսնէ Որդին և կը հաւատայ անոր, յաւիտենական կեանք ունենայ. ես ալ անոր յարութիւն առնել տամ վերջին օրը» **Հով. 6:37-40:**

Փառք մեր Տեր Աստծուն, սիրելի՛ ժողովուրդ, որ Հիսուս Քրիստոսը մեզ հայտնեց Հայր Աստծու կամքը. «...որ այն ամենը զոր ինք ինձի տուաւ, չկորսնցնեմ անկէ, հապա անոր յարութիւն առնել տամ վերջին օրը»: Տեր Հիսուսը եկավ ու կատարեց հոր կամքը՝ ասելով. «Ես իշխանութիւն ունիմ իմ կեանքը դնելու և իշխանութիւն ունիմ զանիկա նորէն առնելու»: Այստեղ Տերը հատուկ նշում է, որ այդ պատվերն Ինքը Իր Հորից է առել:

Կող. 2:13-ում ասվում է. «Եվ ձեզ, որ ատեն մը յանցանքներու մէջ ու ձեր մարմինն անբովանդատեանք մէջ մեռած էիք, կենդանացուց անոր հետ, և մեր ամեն յանցանքները ներեց մեզի»: Քրիստոսը դրեց իր կյանքը, որպէսզի մենք նույնպէս կյանք ունենանք ու ազատվենք մահվան իշխանությունից: Մեռած մարդուն կյանքից բացի ուրիշ ոչինչ պետք չէ: Ինչ հագուստ ուզում եք հագցրեք, ինչ զարդերով ուզում եք զարդարեք, նրա համար այդ ամենը արժեք չունի,

Հունիս, 2018 թ., N 7 (102)

քանի որ մեռածին կյանք է պետք, ծարավին՝ ջուր: Եվ Տերը եկավ այս քանի համար ու հայտարարեց. «...ես եկայ որ կեանք ունենան, և ալ առեի ունենան: Ես եմ բարի հովիւր. բարի հովիւր իր կեանքը ոչխարներուն համար կը դնէ... Մէկը չիաներ զանիկա ինծմէ, հապա ես կը դնեմ զանիկա ինքիրմէս. իշխանութիւն ունիմ զանիկա դնելու, և իշխանութիւն ունիմ զանիկա նորէն առնելու. այս պատուէրը իմ Հօրմէս առի» (Հովհ. 10:10-18): Նա շեշտեց, որ Ինքն ինքնակամ է դնում Իր կյանքը, ու այս պատվերը Հորից է առել: Նա բացեց մեզ Հայր Աստծու բուն էությունը: Հիսուս Քրիստոսը Աստծու էութեան բուն պատկերն է, Քրիստոսով մենք տեսանք, թե Հայրն ինչ ունի Իր սրտի մէջ: Մեզ երևաց, որ Աստված Հայր է: Նրա Որդու հայտնվելով լույս եղավ, և մենք ոչ միայն տեսանք, որ Աստված արդար է, հավիտենական, ամենակարող, այլ նաև Հայր է, որը մինչև վերջ է սիրում մեզ: Եթե ուզում ենք ճանաչել Հորը, պետք է նայենք Հիսուսին՝ մեր հավատքի առաջնորդին և կատարողին: Երբ աշակերտները Հիսուսին խնդրեցին, որ Հորը ցույց տա, ու իրենք այդքանով կրավարարվեն, Հիսուսն ասաց. «Այսքան ժամանակ ձեզի հետ էի ու զիս չճանչցա՞ք... ան, որ զիս տեսաւ, Հայրը տեսաւ...»:

Սիրելիներ, Աստծու Որդին մեր սրտերի հետ Իր գործն է կատարում: Սակայն պատահում է, որ մենք,

այդքան ժամանակ Նրա հետ լինելով, չենք տեսնում Հորը: Հիշո՞ւմ եք Էմմաուսի ճանապարհին տեղի ունեցածը. ամբողջ ճանապարհին Հիսուսը նրանց հետ էր, բայց նրանք չէին ճանաչել, մինչև որ վերջում Տերն Իրեն հայտնեց, և նրանք նոր միայն հասկացան, թե ինչ էին նշանակում այդ ամբողջ ճանապարհին զրուցած խոսքերը:

Նույնը կատարվում է մեզ հետ. մենք չենք գիտակցում, որ Տերը մեզ հետ է մեր ողջ կյանքի ընթացքում, Նա մեզ հետ քայլում է, սովորեցնում, խրատում, որպեսզի մենք ի վերջո ճանաչենք Աստծուն որպես մեր Հայր: Երբ Տեր Հիսուսը ժողովրդին ասաց. «Բայց ես ձեզի ըսի թէ դուք ինձ տեսաք ալ ու չէք հավատար» (Հով.6:36), դրանով Նա ցույց տվեց մարդկանց սրտի մէջ եղածը, այն, որ նրանք Հիսուսին տեսան էլ, բայց չեն

հավատում: Իսկ Հոր նպատակն է, որ ով որ տեսնի ու հավատա, հավիտենական կյանք ունենա. «Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզի, որ ան որ զիս կհավատա, հավիտենական կյանք ունի» (Հով.6:47): Գիտե՞ք, կյանքի շնչառությունը հավատքն է:

Սիրելիներս, տեսե՛ք, թե ինչ է ասում. «ան որ զիս կը հաւատայ, յաւիտենական կեանք ունի»: Եթե հավատքը կա, ուրեմն կյանքը կա, և ապրողը շնչում է: Փորձենք ճշմարիտ հավատքը, այսինքն՝ Աստծու հավատքը ավելի լավ հասկանալ: Այն փորձությունը, որը կրում է ճշմարիտ հավատքը, ավելի պարզ ցույց է տալիս մարդու ներսի կյանքը: Մատթ. 15:22-25-ում, երբ Հիսուս գնաց Տյուրոսի ու Սիդոնի կողմերը, մի քանանացի կին աղաղակում էր ու ասում. «Ողորմե՛ ինձի, Տէ՛ր, Ռոդի Դաւթի. աղջիկս դէն սաստիկ կը չարչարուի»: «Եվ ինք բնաւ պատասխան մը չտուաւ անոր. ու իր աշակերտները մօտենալով՝ կ'աղաչէին իրեն ու կ'ըսէին, Արձակէ ատիկա, վասն զի մեր ետէն կ'աղաղակէ: Եվ ինք պատասխան տուաւ ու ըսաւ, Ես ուրիշի մը չորկուեցայ, բայց միայն Իսրայէլի տանը կորսուած ոչխարներուն»:

Սիրելիներ, մենք տեսնում ենք, որ կիներ լսեց Հիսուսի ասածը, սակայն դա չխանգարեց նրան, որ գա ու երկրպագի Հիսուսին: Տիրոջ պատասխանն այս անգամ շատ ավելի խիստ էր. «Աղէկ չէ տողոց հացը առնել ու շուներուն ձգել: Եւ անիկա ըսաւ,

Այո՛, Տէ՛ր, վասն զի շուներն ալ իրենց տէրոջ սեղանէն ինկած փշրանքներէն կը կերակրուին: Այն ատեն Յիսուս պատասխան տուաւ անոր ու ըսաւ, Ով կին, քու հաւատքդ մեծ է, քու ուզածիդ պէս ըլլայ քեզի. և նոյն ժամէն անոր աղջիկը բժշկուեցաւ» Մատթ. 15:26-28:

Ի՞նչ ենք հասկանում այս ամենից, ինչի՞ վրա էր հաստատված այս կնոջ հավատքը: Կիներ հասկանում էր, որ ինքը քանանացի է, և Հիսուսը հենց այդպիսի պատասխան պիտի տա: Երբ նա եկավ ու երկրպագեց Տիրոջը, այդ ժամանակ էլ Հիսուսը նրան շան հետ համեմատեց, սակայն նա դրանից չվիրավորվեց, այլ ասաց. «Այո՛, Տէ՛ր, վասն զի շուներն ալ իրենց տէրոջ սեղանէն ինկած փշրանքներէն կը կերակրուին»: Բայց ո՞վ էր այդ կինը, որ համաձայնեց իր կարգավիճակի հետ: Նա մտածում էր, թե չի կարող պահանջել, որ Աստված Իր հայացքը ուղղի դեպի իրեն, բայց հավատքը հենվում է Քրիստոսի վրա, Քրիստոս անձի վրա: Նա ակնկալում էր, որ Քրիստոսն իրեն կլսի, և շարունակում էր խնդրել: Նրա ոտքի տակ չկար որևէ հենարան, որը թույլ կտար նրան գալ ու վերցնել իրեն հասանելի բժշկությունը, նա գիտակցում էր, որ շունի որևէ արժանիք, որին կարող է հենվել: Բայց կար մի բան. «Գուցեն Տերը ողորմություն անի»: Եվ այդտեղ բացահայտվեց Տիրոջ շնորհքը: Հիսուսը նրան ասաց. «Ով կին, քու

հաւատքդ մեն է, քու ուզածիդ պէս ըլլայ քեզի. և նոյն ժամէն անոր աղջիկը բժշկուեցաւ»:

Թվում էր, թէ Տերն Ինքն Իրեն հակասում է, չէ՞ որ մի քիչ առաջ կարդացինք, որ Իրեն եկողներին Նա բնավ դուրս չի անում, սակայն այստեղ մենք տեսնում ենք, որ Տերը չի մերժում քանանացի կնոջը, այլ սովորեցնում է, որ կինը հենվի միայն Հիսուս Քրիստոսի շնորհքի ու սիրո վրա: Երբ ճշմարիտ հավատքը հանդիպում է խոչընդոտների, ոչ թե տկարանում է, այլ ավելի մաքրվում և ուղղվում է դեպի իր Փրկիչը: Հավատքի մարդը նայում է Քրիստոսին՝ իր հավատքի առաջնորդին ու կատարողին: Սա է ճշմարիտ հավատքը: Ուրեմն նայե՛նք Քրիստոսին՝ մեր հավատքի առաջնորդին ու կատարողին:

Սիրելիներս, երբ մարդիկ մեզ ինչ-որ բանում մեղադրում, հանդիմանում են, մենք մեր արդարությունը հաստատելու համար պայքարում ենք նրանց հետ, բայց այս կինը ոչ մի բան չասաց իր արդարության մասին, թեպետ Քրիստոսը նրան համեմատեց շան հետ: Հիշենք Պողոս առաքյալի խոսքերը հրեաների համար, թե՛ «Վասն զի ես կը վկայեմ անոնց համար, թէ Աստուծոյ նախանձատրութիւնը ունին, բայց ոչ թէ գիտութեամբ: Վասն զի անոնք Աստուծոյ արդարութիւնը չգիտնալով, ու իրենց արդարութիւնը հաստատել ուզելով, Աստուծոյ արդարութեանը

չինազանդեցան» Հռ.10:2-3: Այստեղ ասվում է, որ նրանք իրենց արդարությունը հաստատելու համար Աստծու արդարությունը մերժեցին:

Մենք երբեք չենք համարձակվիլ ասել. «Տեր, ես Քեզ մերժում եմ»: Ո՛չ, մենք բառացի այդպես չենք ասում, սակայն, երբ փորձում ենք մեր արդարությունը հաստատել, կամ էլ ներկայացնել արժանիքներ, որոնք մեզ իրավունք են տալիս լինել ավելի արժանավոր, քան մյուսները, ստացվում է, որ մերժում ենք Տիրոջը»: Իսկ ճշմարիտ հավատքը, որն Աստծուց է գալիս, մինչև վերջ մեզ ուղղում է միայն Հիսուս Քրիստոսին, որ մեր միակ փրկությունը, արդարությունն ու սրբությունն է:

Սիրելիներս, ժամանակն է, որ մենք դադարենք մեզ նայելուց: Հարուստ պատանին, երբ մոտեցավ Քրիստոսին, ասաց, որ մանկությունից բոլոր օրենքները պահել է, ի՞նչ է մնում իրեն պակաս, որ մտնի Երկնքի Արքայություն: Տերը շատ լավ էր հասկանում, թե նրա ներսում ինչ կա, դրա համար ասաց, որ գնա, իր հարստությունը ծախի ու տա աղքատներին, ապա գա Իր ետևից: Ահա այդպես Հիսուսը վեր է հանում մարդու սրտի խորհուրդները և այնպես է տանում, որ մարդը տեսնի, թե արդյո՞ք հավատք ունի Տիրոջ նկատմամբ: Եթե հարուստ պատանու մեջ լինեի այդ հավատքը, նա կհասկանար, որ Քրիստոսին հետևելը կյանքն է, ուրեմն նա իր հարստությունն ու

ամեն բանը կհամաձայներ տալու: Սակայն, երբ Տերն ասաց, որ հարստությունը ծախսի ու տա աղքատներին, նա տրտմած գնաց: Իսկ երբ Տերը քանանացի կնոջ ձեռքից վերցրեց նրա արժանապատվությունը, կինը համաձայնեց Տիրոջ հետ:

Սիրելիներս, այսօր մենք ի՞նչ ենք անում, մենք դեռ շարունակո՞ւմ ենք պատերազմը մեր արդարությունն ապացուցելու կամ հաստատելու համար, թե՞ հանձնվել եք Նրա կամքին՝ ասելով. «Այո՛, Տեր, թող քո կամքը լինի»: Թող այսօր Աստծու կրակը իջնի և այրի այն ամենը, ինչը մեր հոգևոր կառույցի մեջ Աստծուց չէ:

Թող մնա միայն մաքուր ոսկին՝ այն հավատքը, որն ուղղված է դեպի Քրիստոս Հիսուսը: Նա է ոչխարների դուռը, ով որ Նրանով ներս մտնի՝ կփրկվի, իսկ ով դռնով չի մտնում, նա գող է ու ավագակ:

Սիրելիներ, Աստծուն մոտենալիս մենք մեր սրտերի մեջ պետք է հստակ գիտակցենք, թե ինչպես ենք Նրան ճանաչում և ինչ հիմքի վրա են հաստատված մեր ու Տիրոջ հարաբերությունները: Թող Աստծու Սուրբ Հոգին սփռի Իր լույսը, ու մենք ավելի խորը հասկանանք, որ հավատքի հիմքը Աստծու Շնորհքն է: Ամեն:

Հայկ Ամիրբեկյան

ԱՆՁՆԱՍԻՐՈՒԹՅԱՆ ՃԱՅԻՃԸ

Պատմվում է, որ Հնդկաստանում մի մարդ բրնձի դաշտ է նվեր ստանում, որի միջով հոսող առվակը ոռոգում էր այն: Առաջին տարին մարդը բրնձ է ցանում իր արտի մեջ, և առվակը ջրում է այն: Հետո առվակը հոսում է դեպի հարևանի արտը և այն նույնպես ոռոգում: Երկու արտերն էլ առատ բերք են տալիս: Հաջորդ տարին մարդն ասում է ինքնիրեն. «Ինչո՞ւ թույլ տամ, որ իմ առվակը հարևանիս դաշտի մեջ հոսի: Ձուրը հարստություն է, ջուրը կյանք է, ես այն ինձ պետք է պահեմ»: Եվ ամբարտակ է կառուցում առվակի ճանապարհի վրա ու թույլ չի տալիս, որ այն հարևանի դաշտի մեջ հոսի: Եվ, ո՛վ

գարմանք, մարդն այդ տարի բնավ բերք չի ունենում: Ընդհակառակը՝ ամբողջ դաշտը ճահճի է վերածվում և աղտոտության ու հիվանդության վայր դառնում: Այդպես էլ, երբ մարդու միտքը, աշխատանքը, դրամը, աղոթքները միայն իր անձի վրա են կենտրոնացնում, կյանքն սկսում է ճահճի վերածվել, իսկ կյանքն օրհնություն կդառնա միայն այն ժամանակ, երբ անձի խորհուրդները, դրամը և աղոթքները անձից դուրս սկսեն հոսել: **Ա. Կորնթ. 10:24**-ում գրված է. «Չըլլայ որ մեկը միայն իր անձին օգուտը փնտռէ, հապա իր ընկերինն ալ»:

Կ.Թիլբյան, «Տալու քրիստոնեական առաքինությունը»

ԳՐԻԳՈՐԻ ԳՈՆՉԱՐՈՒԿԻ ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ

Այս դեպքը պատահել է Լեոնիդիդային Միության տարիներին: Ես այն ժամանակ տասնվեց տարեկան էի, ապրում էի Կրիվոյ Ռոգում: Մենք երիտասարդներով հաճախ էինք այցելում որբեայրիներին, ծերերին ու բազմազավակ ընտանիքներին: Հիշելով այդ տարիների ծեր քույրերին՝ կարող եմ ասել, որ նրանց մեծ մասը Հոգով զորացած Քրիստոսի զինվորներ էին: Այդ մեծահասակ քույրերը երիտասարդներին խրատում էին, օրհնում և աղոթում նրանց համար: Յավոք սրտի, հիմա այդպիսիներին քիչ կհանդիպես:

Այդ տատիկներից մեկին, որի անունն Օլյանկա էր, մենք հաճախ էինք այցելում: Նա Տիրոջ անոթ էր, և Տերը նրա միջոցով մեծ գործեր էր անում: Նա Աստծուց ուներ հայտնության, տեսիլքի և երբեմն էլ մարգարեական խոսքի պարզևներ: Իր կյանքի վերջում նա արդեն չէր կարողանում քայլել, մեծ մասամբ պառկած էր, սակայն երբ նրան այցելում էին, նա անպայման նստում էր անկողնու մեջ:

Պատմում են, որ մի օր նրա տուն հյուր է գնում Վիկտոր Իվանովիչ Բելիխը՝ Ավետարանի Հավատքի

Քրիստոնյաների եկեղեցու ավագ եպիսկոպոսը, որպեսզի ինչ-որ հոգսի համար աղոթեն: Օլյանկա քույրը չի ճանաչում նրան: Նա իր կենցաղային գործերով է զբաղվում, իսկ Վիկտոր Իվանովիչին ասում է. «Դու էստեղ նստիր սպասի՛ր, ես հիմա գործերս կվերջացնեմ, և մենք միասին կաղոթենք»: Վիկտոր Իվանովիչն էլ նստում սպասում է: Երբ Օլյանկա քույրն իր գործերն ավարտում է, և սկսում են աղոթել, հանկարծ նա սարսափած սկսում է Վիկտոր Իվանովիչից ներողություն խնդրել (առաջ մի տեսակ շատ ավելի էին պատվում ու հարգում սպասավորներին, երեցներին, իսկ այս պարագայում ավագ եպիսկոպոս է): Վիկտոր Իվանովիչը նրան հարցնում է. «Իսկ ի՞նչ է պատահել»: Քույրը սարսափած պատասխանում է. «Տերն ինձ ցույց տվեց, որ դու, կանգնած, հարսին ես կերակրում: Դու Աստծու սպասավոր ես»: Բելիխ եղբայրը նրան հանգստացնում է և ասում. «Իսկ հիմա աղոթենք հոգսերի համար, որովհետև ես տեսա, որ Տերն է քո միջոցով խոսում»:

Երիտասարդ տարիներիս ես շատ էի սիրում այցելել այդ քրոջը: Մի օր նա ինձ ասաց. «Ես ուզում եմ

քեզ մի տեսիլք պատմել, որը հետևյալն էր. ես լվացք անելուց հետո այն փռեցի պարանիմ: Այդ ժամանակ երկնքից երեք հրեշտակ եկան և ինձ հարցրին. «Որտե՞ղ են Աստծու գավակները»: Այնպես պատահեց, որ ոչ ոք այդ օրը հավաքույթի չեկավ, և ես սկսեցի նրանցից ներողություն խնդրել: Իսկ հրեշտակներն ինձ ասացին. «Մի՛ անհամազասցիր, իմ ժողովուրդը բուլացել է, իսկ դու արա այն ամենը, ինչ Աստված քեզ կասի»: Ասացին ու գնացին: Ես մոտենում եմ իմ փռած լվացքին ու տեսնում, որ վերնաշապիկներից մեկի թևքի կարը քանդված է, իսկ նրանից մի թուղթ է կախված: Ես այն պոկեցի, իսկ թղթի վրա գրված էր. «Տո՛ւր չումեցողին»: Այսբանով տեսիլքը վերջացավ: Այդ ժամանակ ես իմ մահճակալի վրա նստած շնջացի. «Տե՛ր, սա ի՞նչ էր նշանակում»: Եվ հանկարծ միտքս բացվում է, և ես ասում եմ. «Տե՛ր, Դու կամենում ես, որ ես բարեգործությամբ զբաղվեմ: Բայց չե՞ որ ես ոչինչ չունեմ»: Իսկ Նա միտքս բացում է, որ ես երեսուն ռուբլի թռչակ եմ ստանում: Ա՛յ, այդ գումարից պետք է ամեն ամիս մի քանի ռուբլի ետ գցել: Իսկ հետո մտածում եմ. «Ես ինչպե՞ս պետք է իմանամ, թե ով է կարիքավոր, կամ ինչպե՞ս պետք է այդ գումարը տամ, եթե ես հավաքույթների չեմ գնում»: Այդ ժամանակ լսում եմ պարզ ու զուլավ մի ձայն. «Ես քեզ կուղղորդեմ»: Այդպես էլ վերջացավ:

Ես սկսեցի գումար հավաքել: Այդպես անցավ մի քանի ամիս: Մի օր ինձ այցելության եկավ մի եղբայր: Տերն ինձ ասաց. «Ա՛յ, կարիքավոր եմ ե՛ս»: Չեղբս տարա դեպի ներքնակս, որպեսզի այնտեղից հանեմ գումարն ու տամ այդ կարիքավոր եղբորը, երբ նորից լսեցի նույն պարզ ձայնը. «Չտա՛ս»: Ես տարակուսանքի մեջ ընկա, սակայն հնազանդվեցի: Այդ երիտասարդը գնաց: Մի շաբաթ-շաբաթուկես հետո ինձ է այցելում մի այլ եղբայր: Տերն ինձ ասում է. «Տո՛ւր գումարն այդ մարդուն, թող փոխանցի այն կարիքավոր եղբորը»: Տվեցի: Զրուցում եմ Տիրոջ հետ ու ասում. «Տե՛ր, դու ինչե՛ր ես անում.... սա երևի, որ այժմ ձեռքը չիմանա՞, թե ինչ է անում ձախը: Կամ էլ երևի մտածում ես, որ ես կարող եմ հպարտանալ»: Արդեն անցել է ութ ամիս, ու ես չգիտեմ, թե Տերն ինչու այդպես վարվեց:

Երբ տատիկն ավարտեց իր պատմությունը, ես նրան հարցրի. «Օլյանկա՛ քույրիկ, կասե՞ս, թե ով էր այդ կարիքավորը»: Հանկարծ նրա աչքերից արցունքներ հոսեցին, գլուխը խոնարհեց ու բացասական բաժանարարեց: Ես սկսեցի համառել. «Չե՞ որ մենք ընկերներ ենք (նա այն ժամանակ 80 տարեկան էր, ես՝ 16): Նա երկար սպասեց, մտածեց, ապա ասաց. «Այդ կարիքավորը դու էիր»: Այդ ժամանակ ես նրան ասացի. «Դե հիմա լսի՛ր Աստծու վարմունքի իմաստությունը, թե ինչպես Նա իմաս-

տուրքամբ ծրագրեց և կատարեց»:

Ահա քե ինչպես եղավ ամեն բան. հայրս քաղաքում բնակարան էր ստացել, և մենք գյուղից նոր էինք տեղափոխվել: Աշխատավարձերը ցածր էին, գյուղում էլ մենք ոչ մի արժեքավոր բան չունեինք նոր բնակարան տեղափոխելու համար: Մենք երկու երկաթյա մահճակալ գնեցինք, խոհանոցի համար՝ սեղան ու զգոց, և գումարը վերջացավ: Ես այդ ժամանակ սովորում էի ուսումնարանում և ունեի երկու վերնաշապիկ. մեկը հագնում էի տանը, մյուսը՝ ուսումնարանում:

Եվ ահա, հերթական անգամ վերնաշապիկս արդուկելիս տեսա, որ այն տեղը, որտեղ թևը միանում է շապիկին, պատռվել է: Եվ պատռվել է այնպես, որ կարելի անհնար է: Նայում եմ ու մտածում՝ ի՞նչ անեմ: Այդ ժամանակ որոշեցի վարվել Աստծու Խոսքի համեմատ. մտա սենյակս, դուռը ետևիցս փակեցի, ծնկի եկա ու ասացի. «Տեր, Դու ասել ես, որ՝ «Իսկ դու երբ աղոթք կ'ընես, մտիր քու ներքին սենեակդ ու դուռդ գոցել, և աղոթք ըրել քու Հօրդ որ գաղտուկ տեղ կը գտնուի. և քու Հայրդ որ գաղտուկը կը տեսնե, քեզի

յայտնապես հատուցում պիտի ընե» (Մատթ. 6:6)»: Ես այդպես էլ անում եմ, Տեր, տուր ինձ տասը ռուբլի՝ վերնաշապիկ գնելու համար»: Այն ժամանակ վերնաշապիկն այդքան արժեք: Աղոթելուց մի տասը ռուբլե անց եկավ Յուրա եղբայրը, առանց մի խոսք ասելու հանեց գրպանից տասը ռուբլին, մեկնեց ինձ ու ասաց. «Վերցրո՛ւ, սա քեզ Տիրոջից»: Ես ուղղակի ցնցված էի, ես չէի կարող պատկերացնել, որ Աստված այդքան արագ կարող է արձագանքել.

- Դու, ինչ է, լսո՞ւմ էիր, քե ես ինչ էի աղոթում,- հարցրի եղբորը:

Իսկ նա, ի պատասխան.

- Դու, ինչ է, աղոթե՞լ էիր:

- Այո՛, հենց նոր Տիրոջից տասը ռուբլի էի խնդրում:

- Ես ոչինչ չգիտեի,- պատասխանեց եղբայրը:

Իսկ այն հարցին, քե որտեղից է վերցրել գումարը, Յուրան պատասխանեց, որ չհարցնեմ, ուղղակի հավատամ, որ Տերն է ուղարկել: Ես հիացած էի, որ Աստված այդքան արագ պատասխանեց իմ աղոթքին:

Պարզվում է՝ այն ժամանակ, երբ ես մեր քրոջն այցելել էի, դեռ չգիտեի, որ գումարի կարիք պիտի ունենամ, իսկ Աստված գիտեր, որ ես Իրենից գումար եմ խնդրելու: Նա ինձ ցույց տվեց, քե որքան գործում է Իր Խոսքը, և մախօրոք ամեն ինչ պատրաստել էր:

Ուզում եմ հատկապես նշել, որ եթե հավատում եմք ու վարվում ենք

Աստծու Խոսքի համեմատ, ապա Նա անպատասխան չի թողնում մեր աղոթքը: Այն ժամանակ, երբ ես պայուսակիցս տատիկի համար գնած թքվասերը հանել եմ, Օլյանկա բույրը տեսել է, որ վերնաշապիկիս կարը քանդվում է, ու այդ ժամանակ էլ Տերը նրան ասել է, որ այդ կարիքավորը ես եմ, սակայն նրան արգելել է այդ գումարը տալ, որովհետև գիտեր, որ այդ մասին ես միայն մի շաբաթից եմ Նրան խնդրելու: Աստված այդ կերպ ուզում էր ինձ ցույց տալ, որ լսում է ինձ:

Այդ ծեր թրոջ տնից մինչև մեր տուն ոտքով մի 30 րոպեի ճանապարհ է: Երբ ես ծնկեցի Տիրոջ առաջ, Աստծու պատասխանն արդեն

գալիս էր մեր տուն: Ես դեռ նոր էի պատրաստվում Նրանից գումար խնդրել, Նա արդեն դա գիտեր և գումարը նախօրոք պատրաստել էր: Երբ աղոթքս վերջացրի ու սենյակից դուրս եկա, Աստծու պատասխանն արդեն մեր տանն էր: Փառք Տիրոջը:

Ես ի՞նչ սովորեցի այս դեպքից. սովորեցի, որ Աստծու Խոսքը գործում է այն ժամանակ, երբ մենք հնազանդվում ենք Նրան: Եթե մենք մեր ողջ կյանքը նվիրենք Տիրոջը, ապա Նա կհոգա մեր բոլոր կարիքները: Հնարավոր է՝ Նա չտա մեզ այն ամենը, ինչ մենք խնդրում ենք, բայց համոզված եղեք, որ կտա այն, ինչի կարիքը որ ունենք: Ամեն

Գրիգորի Գոնչարով, կրեց
Սևերամնարո, ԱՄՆ

ԹՄՐԱՄՈՒՆԵՐՆ ԷԼ ԿԱՐՈՂ ԵՆ ԱՊԱՇԽԱՐԵԼ ԵՎ ԳՆԱԼ ԴՐԱԽՏ

Ես շատ փորձառու թմրամոլ էի. անսկզբունք ու սանձարձակ: Միշտ ինձ արդարացնում էի «գայլերի հետ ապրողը գայլերի նման է ոռնում» արտահայտությամբ: Ցանկացած թմրամոլ գումար վաստակելու երեք միջոց ունի՝ գողություն, մարմնավաճառություն կամ թմրանյութերի վաճառք:

Ես ընտրել էի երրորդ տարբերակը, քանի որ ծնողներս ինձ լավ դաստիարակություն էին տվել, և գո-

ղանալ կամ մարմնավաճառությամբ զբաղվել չէի կարող:

Թմրանյութ կար անսահմանափակ, և ես այն օգտագործում էի անչափ: Իմ թմրամոլ ընկերները միշտ ասում էին, թե՝ հնարավոր է ինչ-որ մեկը թողնի թմրանյութերը, բայց ոչ երբևէ Նինան (ես), որովհետև նա վերջացած մարդ է:

Այդ նույն կարծիքին էին իմ բոլոր հարազատներն ու բարեկամները: Մի օր մայրս ինձ ասաց. «Ինձ հա-

Հուլիս, 2018թ., N 7 (102)

մար ավելի հեշտ կլինեիր, որ դու մե-
ռած լինեիր, և ես լացեի գերեզմանիդ
վրա, քան լացեի անհայտությունից,
քանի որ չգիտեմ, թե դու որտեղ ես և
ինչ վիճակում»:

Ես ինքս ինձանից զզվում էի,
սակայն թաքցնում էի, որպեսզի
շրջապատը չմտածի, թե ես թույլ
անձնավորություն եմ: Թմրամոլների
միջավայրում այդպես է ընդունված՝
ով ուժեղ է, նա էլ ճիշտ է:

Մի անգամ այնպես պատահեց,
որ ո՛չ «ապրանք» ունեի, ո՛չ էլ գու-
մար: Թմրանյութ ձեռք բերելու հա-
մար ես դիմեցի իմ հին ծանոթ մի հա-
վատացյալի, որ նա ինձ պարտքով
գումար տա մինչև «ապրանք» ունե-
նալը: Նա համաձայնեց ինձ գումար
տալ անվերադարձ՝ մի պայմանով,
որ ես իր հետ գնամ եկեղեցի:

Մինչ այդ ես ծիծաղում էի ուրիշ-
ների վրա և ասում, որ ամոեսանելի
Աստծուն կարող են հավատալ միայն
թույլերը, բայց այս պարագայում
որոշեցի զիջել: Ինչո՞ւ մի անգամ
չգնալ եկեղեցի, եթե դրա համար ինձ
գումար են տալու: Եվ ահա, իմ կյան-
քում առաջին անգամ ես հայտնվեցի
քրիստոնյաների շրջապատում:

Ինձ համար ամեն ինչ անսովոր
էր, ինձ ուղղակի ապշեցրեց դրսևոր-
վող սիրո անկեղծությունը, սակայն
ուշք ու միտքս թմրանյութն էր: Հավա-
քույթից հետո ինձ հրավիրեցին հով-
վի մոտ: Նա ձեռքերը գլխիս դրեց ու
ինձ համար աղոթեց, հետո զղջման
աղոթք արեցի ու զնացի... շարունա-

կելու թմրամոլի իմ կյանքը:

Սակայն այդ պահից իմ մեջ հա-
վատք առաջացավ: Այո՛, մեծատա-
ռով հավատք: Ես հանկարծ հասկա-
ցա, թե որքան իրական է Աստված և
այդ պահից սկսեցի անընդհատ աղո-
թել: Սրսկվում էի ու աղոթում, ծխում
էի ու աղոթում, մեղք էի գործում ու
աղոթում:

Ամեն անգամ, երբ մենակ էի
մնում, փլվում էի ծնկներիս վրա ու
ողորմ աղոթում էի: Ասում էի, որ ես
ինքս ինձանով ոչինչ անել չեմ կարո-
ղանում, որ ամբողջ հույսս Նրա վրա է:

Անցնում էր ժամանակը, ամեն ինչ
ավելի ու ավելի էր վատանում: Ես
արդեն չէի կարողանում վայելել այս
կյանքը. ինձ տանջում էր ամեն մի
ներարկում, ամեն մի մեղք: Ես նա-
մակներ էի գրում Աստծուն (մինչև հի-
մա էլ աչքերիցս արցունքներ են հո-
սում, երբ նորից դրանք վերընթեր-
ցում եմ), աղաղակում էի առ Աստված,
բայց պատասխան չէի ստանում:

Մի օր չինացիներն ինձ էժան հե-
րոին առաջարկեցին: Ես ոչ մի կաս-
կած այդ ժամանակ չունեցա և երկու
աղջիկների հետ սկսեցի օգտագոր-
ծել այն: Երրորդ օրը աղջիկներից
մեկը մահացավ, իսկ մյուսի ջերմու-
թյունը բարձրացավ 39,8 աստիճան:
Ես ստիպված շտապ օգնություն
կանչեցի: Բժիշկն ասաց, որ քաղա-
քում այսպիսի մահերը շատ են, որ
թոքային բակտերիայով նոր թմրա-
նյութ է հայտնվել: Նա բացատրեց,
որ դրա օգտագործմից 3-5 օր հետո

մարդը մահանում է: Հետո էլ ավելացրեց, որ չգիտի՝ այդ աղջկան կփրկե՞ն, թե՞ չէ, բայց եթե նույնիսկ փրկեն էլ, նա պետք է թանկարժեք դեղամիջոցներով ութամսյա վերականգնման երկար շրջան անցնի: Երբ դեպի ինձ շրջվեց, ասաց. «Դուք էլ եք մեռնում, և ձեզ էլ է շտապ օգնություն պետք»:

Նրա գնալուց հետո ես չափեցի ջերմությունս ու հասկացա, որ սա վերջն է: Ես որոշեցի գնալ տուն, որ այնտեղ մեռնեմ: Ինձ լքել էին այս կյանքի համար պայքարի բոլոր ուժերը: Հասա մեր շենքին, սակայն հինգերորդ հարկ բարձրանալու համար ուժ այլևս չունեի. թոքերիցս սկսեց թարախային արտադրություն գալ, շնչարգելությունը թույլ չէր տալիս առաջ գնալ:

Ամեն մի աստիճանը հաղթահարում էի մեծ ջանքերի գնով: Երկու ժամ տևեց, մինչև հասա մեր բնակարանի դռանը: Եվ այդ ամբողջ ընթացքում մահվան շունչն էի զգում թիկունքիս: Երբ մայրս դուռը բացեց և ինձ տեսավ, հագիվ ասաց. «Դու մեռնում ես» ու սկսեց ողբալ: Երբ հայելու մեջ ինձ տեսա, սարսափեցի. մահվան դիմակ՝ սպիտակած դեմք, կապտած շուրթեր, ներս ընկած խամրած աչքեր...

Ես դժվարությամբ հասա իմ սենյակ, վառեցի լույսն ու առաջինը, ինչ աչքիս զարնեց՝ Աստվածաշունչն էր: Ես սարսափեցի... չէ՞ որ ես չեմ կարող հենց այնպես մեռնել... չէ՞ որ ես

պիտի կանգնեմ Հիսուսի առաջ, ի՞նչ պիտի ասեմ ես Նրան... Ես վերցրի Աստվածաշունչը, փլվեցի ծնկներիս վրա ու աղաղակեցի առ Աստված: Եվ այդ պահին Նա եկավ... մի ուժ ինձ գամել էր հատակին, և մի պայծառ լույս, օ՛հ, ի՛նչ լույս... նրա մեջ ես զգացի իմ էության ողջ զգվելիությունը:

Ես մի ֆիլմի մնան տեսա իմ ողջ կյանքը՝ սկսած պատանեկությունից: Փաստորեն ես մեղքի մեջ էի եղել մինչ թմրանյութերը: Ֆիլմը կանգ էր առնում այն պահերին, երբ ես մեղք էի գործում: Ես կյանքում այդպես չէի ողբացել, ծնկածու տեղը արցունքներս կուտակվել էին: Ես շարունակում էի զղջալ կյանքիս յուրաքանչյուր ժամանակահատվածի համար: Դա շատ երկար տևեց...

Առավոտյան ուշքի եկա հատակի վրա՝ բոլորովին առողջ և ազատ: Մայրս վախեցել էր մտնել իմ սենյակ՝ մտածելով, թե ես մահացել եմ: Ես վերցրի Աստվածաշունչը, և Աստված սկսեց ինձ հետ խոսել:

Այդ օրվանից անցել է ութ տարի: Ես ավարտեցի Մոսկվայի Հոգեբանության և հոգեվերլուծության ինստիտուտը, զբաղվում եմ լուրջ աշխատանքով, շատ պատասխանատու պաշտոն եմ զբաղեցնում, իսկ երեկոյան աշխատանքից հետո գնում եմ մայրուղիներ և թմրամոլների կուտակումների վայրեր, զրուցում խոցված հոգիների հետ ու հորդորում նրանց, որ այդ վիճակներից ելք կա:

Աստված ինձ տարավ մի եկե-

ղեցի, որն զբաղվում է թմրանյութերից կախվածություն ունեցողներին նորմալ կյանքի վերադարձնելու գործով: Մենք նրանք հետ շատ ժամանակ ենք անցկացնում և մեր կյանքով ապացուցում, որ Աստված սիրում է բոլորին՝ և՛ թմրամոլներին, և՛ անբարոյականներին, և՛ փողոցայիններին, և՛ գողերին: Չէ՞ որ Հիսուսն Իր երկրային կյանքում շատ էր սիրում մաքսավորներին ու մեղավորներին:

Ինձ չեն հավատում, որ ես նախկին թմրամոլ եմ, քանի որ չափից դուրս ներկայանալի ու խնամված տեսք ունեմ: Բայց երբ ետ եմ տանում հագուստիս քեքերն ու ցույց տալիս զարկերակներիս մոտ առա-

ջացած սպիները, նրանք սկսում են լացել ու հույս են ունենում, որ մի օր էլ իրենք կարող են ազատագրվել այդ կախվածությունից:

Մի ժամանակ ես ուզում էի պլաստիկ վիրահատության միջոցով վերացնել այդ սպիները, սակայն առավոյան աղոթքի ժամանակ Տերն ինձ արգելեց այդ բանն անել: Հիմա նոր եմ հասկանում, թե ինչու....

Ես մշտապես գոհանում եմ Աստծուց, Նա ինձ համար ավելի իրական է, քան այն ամենը, որ ես տեսնում եմ: Նա իմ Հայրն է, և ես Նրան անսահման սիրում եմ: Շնորհակալ եմ Զեզմից, Հայր:

Աղբյուրը՝ 316news.org

ԱՊԱՇԽԱՐԻՐ

Հաճախ ասում ես, թե կապաշխարես,
Ու չես էլ ուզում մեղքից մաքրվես,
Աշխարհին զերված քայլում ես, զնում
Ու չես նկատում, որ մահն ես գրկում:
Իրոք, կա դժոխք, դրախտ՝ երկնքում,
Տեղը մեծ սիրով քեզ է սպասում:
Փրկությունը քեզ չրի է տվել,
Վերցրո՛ւ, քանի դեռ չես զրկվել:
Այսօր, լսո՛ւմ ես, այսօր ընդունիր,
Մեղքն ու սխալը քո կյանքից հանիր,
Ընդունիր Նրան ու կանչի՛ր. «Հիստ՛ւս,
Հիստ՛ւս, փրկի՛ր Դու իմ այս խեղճ հոգուս»:
Ի՞նչ ես մտածում, դե արա՛գ ընտրի՛ր՝

Կամ այս աշխարհը, կամ էլ
կյանքն ընտրի՛ր:
Ասրծու սուրբերի հեղ ղու էլ երկնքում:
Ապրի՛ր հավիտյան Հիսուսի գրկում:
Լսի՛ր, մի՛ գնա դու մտքով հեռու,
Մի՛ փնտրի՛ր Ասրծուն անջուր
վայրերում:
Նա քեզ մոտ է, տես, կանգած է, ժպտում:
Ու անբարձր աչքով քեզ է սպասում:
Լսի՛ր թակոցը, շար նուրբ է թակում,
Կանգնած է սրտիդ դռան առջևում:
Դե՛, բացի՛ր արագ, ի՞նչ ես հապաղում:
Բացի՛ր, չեղքերից Արյուն է կաթում:

ՍԻՐԵԼԻ՝ ԸՆԹԵՐՅՈՂ

Աստված սիրում է Ձեզ և ուզում է, որ Դուք հավաքար Իրեն ու փրկություն ունենար:

Այդ մասին Նովիսանու 3.16-ով կարդում ենք.

«Որովհետև Աստված ասպեկս սիրեց աշխարհը, որ Իր միածին Որդուն արեց, որ ով Նրան հավաքուս չկորչի, այլ հավիրենական կյանք ունենա»:

Եթե Դուք ուզում եք ասկի մտքիկից ծանոթանալ Աստծուն և Նրա Խոսքին, կարող եք դիմել հետևյալ հեռախոսահամարներով.

Երևան

Ավան	093-53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
Ջեյրան	055-66-82-06, 099-66-82-06	Աղիմյան Լևոն
Էրեբունի	093-53-43-68	Բարսեղյան Մնացական
Կենտրոն	093-53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
Կոմիտաս	093-26-20-72	Ալավերդյան Սարգիս
ՀԱԹ (Բանգլադեշ)	094-65-70-43	Սահակյան Վարդան
Նորքի զանգված	099-87-38-88, 077-87-38-80	Դազարյան Ասատրոն
Նորքի զանգված	091-16-49-45	Անտոնյան Արթուր
Շենգավիթ, Զարբախ	077-55-57-55	Ամիրջանյան Արմեն
Աջափնյակ	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Քանաքեռ	093-53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
3-րդ մաս	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ

Երջաններ

Արուսյան	094-34-75-91	Ջաքարյան Սամվել
Ալավերդի	094-30-80-40	Դավթյան Վալերի
Աշտարակ	098-01-72-60	Մկրտչյան Անդրանիկ
Ապարան	093-77-06-70, 091-77-06-70	Գասպարյան Միշա
Արարատ	094-20-60-36	Ներսիսյան Նորիկ
Արրիկ	077-70-28-38	Փիլոյան Պողոս
Արմավիր	077-84-45-05	Այվազյան Վազգեն
Արտաշատ	093-72-48-88	Համբարձումյան Վաչագան
Արտաշատ (գյուղերը)	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Արտաշատ (Ագատավան)	098-46-12-61	Թուխտյան Ստյոպա
Գավառ	093-68-84-92	Մանուկյան Վարուժան
Դիլիջան	093-18-77-33	Սահակյան Սասուն
Եղեգնաձոր	077-40-26-24	Մարտիրոսյան Արզուման
Ջանգեզուր	094-00-94-08	Մարդյան Միեր
Էջմիածին	093-88-68-74	Հովակիմյան Ռոբերտ
Իջևան	098-99-55-84	Մարգարյան Լևոն
Հրազդան	094-22-33-15	Օհանյան Աշոտ
Դարաբաղ	094-00-94-08	Մարդյան Միեր
Ճամբարակ (Կարմիր)	093-73-31-73	Հարությունյան Սուրեն
Մասիս	091-71-62-64, 093-71-62-64	Հարությունյան Մելսիկ
Մարտունի	093-86-30-13	Արշակյան Մելիք
Նոյեմբերյան	094-92-01-90	Նավասարդյան Ռուբեն
Շիրակի մարզ	099-30-79-69	Դարմանյան Գրիշա
Չարենցավան	093-28-64-13	Հայրապետյան Գևորգ
Սպիտակ	094-92-00-60	Վարդանյան Մարտուն
Սևան	093-53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
Վանաձոր	094-92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Վանաձոր	093-08-71-29	Նազարյան Ավետիք
Վարդենիս	094-91-44-80	Նշանյան Տոփիկ
Վեդի	094-03-26-16	Աղաբեկյան Գառնիկ (Ռուբիկ)
Տաշիր	093-09-84-33	Սուրիասյան Նորիկ
Տավուշ	093-43-72-33	Օհանյան Արթուր

ՀՈԳՆԱԾ ԵՍ

Եկեք ինձի, բոլոր յոզնած ու բեռնաւորուածներ, և ես ձեզ պիտի հանգչեցնեմ: Իմ լուծս ձեր վրայ ատէք, և ինձմէ՛ սորվեցեք՝ որ հեզ եմ ու սրտով խոնարհ, և ձեր անձերուն հանգստութիւն պիտի գտնեք. Վասն զի իմ լուծս քաղցր է, և իմ բեռս թեթև:

Մատթէոս 11:28-30

Ուստի, իմ սիրելի եղբայրներս, հաստատ եղէք, անշարժ կեցեք և ամէն ատեն աւելցեք Տէրոջը գործին մէջ, զիտնալով որ ձեր աշխատութիւնը պարսպ չէ Տէրոջմով:

Ա Կորնթացիս 15:58

Բայց բարի գործելէն չձանձրանաւք, քանզի յարմար ժամանակին պիտի հնձենք՝ եթէ չթուլնանք: Ուստի քանի որ ժամանակը ձեռքերնիս է, բարիք ընենք ամենուրեք, մանաւանդ հաւատքին ընտանիներուն:

Գաղատացիս 6:9,10